

(Tódor)

HŐEMELKEDÉS

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 6. szám, 2021. február 12.

Belépek a rendelőintézet előterébe, rögvest homlokomhoz nyomnak egy kézi hőmérőt: 37,2 Celsius-fok. Aztán a nyakamnál is mérnek: 37,7.

- Lázasnak érzi magát, köhög?

- Nem.

Az egyik hőmérőző fiatalember el, aztán vissza.

- Sajnos nem mehet be a rendelésre, a főorvos úr nem engedélyezi.

Javasolja, menjek egy kicsit ki a hidegre, igyak egy kávét, aztán jöjjenek vissza, hátha...

- És ha újra hőemelkedést mérnek? - kérdezem.

- Hát, akkor tesztelés lesz. Mentő jön ki, és ahogy ez megy, órákat kell majd várnia.

- És ha lelépek?

- Nem javaslom, felvettük az adatait, a rendőrök kimennek magához. Asszem, meg is büntetik...

Pár perce ácsorgok kint, amikor ifjú hőmérő mentorom is megjelenik az utcán, és már messziről kiáltja: - Jó hírem van! A maga után következőnél 99-et mértünk! Állandóan elromlanak ezek a szarok...

- Akkor álljak újra sorba? - kérdezem tőle.

- Hát azt kéne. De tudja mit, amíg elszívom a cigit, ikszelje ki a kérdőíven - húzza ki köpenye zsebéből a papíromat -, hogy nem volt lázas, nem köhög, nem érintkezett COVID-ossal, nem járt külföldön, és írja alá. Aztán már soron kívül mehet is be.